

[Holger Eriksen.]

har været et vist antal vælgere — ellers ville man ikke gøre sig ulejligheden med de mange lister — som har stemt, ikke fordi de absolut ønskede at støtte et bestemt parti, men i tillid til, at den mand, der stod øverst på listen, blev valgt. Når disse stemmer overføres til det almindelige fællesskab, mener jeg, man med fuld ret kan sige, at de pågældende vælgere er blevet narret, for selvom det er rigtigt, at ikke blot stillerne, men også kandidaterne skal underskrive listeforbundet, må man huske, at den almindelige jævne vælger som regel ikke erindrer, at der foreligger listeforbund; han stemmer glat væk på den liste, han foretrækker, i tillid til at hans stemme kun kommer den til gode, og i uvidenhed om, at hans stemme i virkeligheden kommer til at give sig udslag på en helt anden liste. Det kalder jeg urimeligt og uretfærdigt, og det vil jeg altid gøre.

Poul Sørensen: Jeg skal ikke fordybe mig i nogen drøftelse af ministeriets cirkulære. Jeg tror, at det ude omkring blandt kommunale embedsmænd allerede er placeret, hvor det skal placeres. Jeg kan godt erindre den sprogbrug, som den højtærede minister har citeret under drøftelsen her, men gennemlæsningen af cirkulæret tror jeg bibringer enhver den opfattelse, som jeg har givet udtryk for.

Man har talt om, at den kommunale administration ikke skulle have tid nok til dette arbejde. Den ærede ordfører for forslagsstillerne har været inde på det, men jeg vil gerne føje til, at selve administrationen får i og for sig ikke noget med det at gøre før dagen efter valget, så sent kommer den ind i billedet. Og det, der pålægges administrationen af arbejde, er kun, at den måske skal arbejde med otte tal, hvor man før skulle arbejde med tre tal, eller tage en udregning mere, end man hidtil har gjort, og det vil sikkert enhver, der har kendskab til udregning i forbindelse med kommunale valg og amtsrådsvalg, give mig ret i er noget, der kan gøres i løbet af et kvarter

eller 20 minutter, når talstørrelserne selv iøvrigt foreligger. Den side af sagen er jeg ikke spor af ængstelig for.

Jeg må sige, at de synspunkter, det ærede medlem hr. Holger Eriksen fremsætter, for-bavser mig mere og mere. Nu fremkommer det ærede medlem med det synspunkt, at hvis man anmelder flere lister indenfor en kommune eller i et amt, så kan man narre vælgerne ved at foregøgle dem, at nr. 1 på hver liste skulle blive valgt. Selvom socialdemokratiet er det parti, som opstiller mest skematisk ved kommunalvalgene, ved det ærede medlem jo, at socialdemokratiet bruger flere socialdemokratiske lister i nogle kommuner... (Holger Eriksen: Ja!). Ja, siger det ærede medlem, men så forstår jeg overhovedet ikke den argumentation, der bliver ført frem her. Altså, det ærede medlem fremfører, for at slå os af marken, at dette, at man anmelder en liste, som har mindre mulighed for at få valgt nogen end en anden liste, skulle være at narre vælgerne. Men det ærede medlem har i praksis indenfor sit parti vist, at han har forladt det synspunkt.

Vi er altså nået til, at vi skal afgøre, hvorledes man betjener vælgerne bedst. Udgangspunktet i alt dette er, at det ærede medlems parti, når der kommer een liste ved amtsråds- eller kommunale valg, aldrig nogensinde kan tabe et mandat, som det har krav på i henhold til de afgivne stemmer. Hvis man derved ville kunne beluske vælgerne, så ville dette forslag selvfølgelig ikke være blevet fremlagt fra vor side. Det ærede medlem får aldrig mindre med hjem, end det ærede medlem skal have i forhold til sine stemmer.

Dernæst har vi rejst spørgsmålet med hensyn til de store områder — såvidt jeg husker, kan der opstilles 19 kandidater ved et amtsrådsvalg i det udstrakte Ringkøbing amt — om man vil betjene amtets befolkning sådan, at man giver den mulighed for at få et amtsrådsmedlem.

Det ærede medlem nævnte et eksempel med anmeldelse af fem lister og drog deraf